

Art. 6. Wykonanie ustawy niniejszej porucza się Ministrom: Opieki Społecznej oraz Przemysłu i Handlu, a w odniesieniu do żeglugi śródlądowej — Ministrom: Opieki Społecznej oraz Komunikacji.

Art. 7. Ustawa niniejsza wchodzi w życie w miesiąc po ogłoszeniu.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów: *L. Kozłowski*

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

Minister Komunikacji: *M. Butkiewicz*

Minister Opieki Społecznej: *Jerzy Paciorkowski*

100.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 6 marca 1935 r.

o zmianie rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1932 r. w sprawie umundurowania niższych funkcjonariuszów sądowych i prokuratorów.

Na podstawie art. 265 § 3 prawa o ustroju sądów powszechnych z dnia 6 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. z 1932 r. Nr. 102, poz. 863) zarządzam co następuje:

§ 1. Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 10 grudnia 1932 r. w sprawie umundurowania niższych funkcjonariuszów sądowych i prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 118, poz. 971) ulega następującym zmianom:

1) § 2-gi otrzymuje brzmienie:

„Zasadnicze materiały umundurowania: sukno ciemno-popielate (marengo) na ubranie ciepłe oraz tkanina wełniano-bawełniana w tymże kolorze na ubrania letnie; guziki z żółtego metalu (złote) z orłem państwowym.”

2) ustęp 1-szy § 3-go otrzymuje brzmienie:

„Umundurowanie ciepłe składa się z kurtki, spodni, płaszcza i czapki, zaś umundurowanie letnie — z kurtki, spodni i czapki”.

3) w punktach b) i d) § 3-go wyrazy „z sukna” zastępuje się wyrazami „z materiału”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1935 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

101.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 13 marca 1935 r.

o ulgach dla ofiar powodzi w zakresie wynagrodzenia notariuszów i pisarzy hipotecznych.

Na podstawie art. 5 pkt. 2 prawa o notariacie z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 84, poz. 609) oraz art. 2 ustawy z dnia 14 lipca 1920 r. w przedmiocie taksy tymczasowej dla pisarzy hipotecznych (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 451) w brzmieniu art. 50 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w niektórych działach administracji państwowej (Dz. U. R. P. Nr. 110, poz. 976) zarządzam co następuje:

§ 1. Wynagrodzenie notariuszów za sporządzenie aktów pożyczki na odbudowę gospodarstw zniszczonych przez powódź w 1934 r., udzielonej przez Bank Gospodarstwa Krajowego, Państwowy Bank Rolny, Komunalne Kasy Oszczędności lub Spółdzielnie Kredytowe oraz za sporządzenie aktów ustanowienia zabezpieczenia hipotecznego dla takiej pożyczki tudzież za wydawanie wypisów z tych aktów wynosi połowę stawek ustanowionych w przepisach o taksie wynagrodzenia notariuszów.

§ 2. Opłata pisarzy hipotecznych od wniosku o wciągnięcie do ksiąg hipotecznych tytułów dłużnych wymienionych w paragrafie poprzedzającym oraz od świadectw z wykazu hipotecznego, dotyczących wpisów tych tytułów, wynosi połowę stawek ustanowionych w przepisach o taksie dla pisarzy hipotecznych.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje do dnia 30 września 1935 r.

Minister Sprawiedliwości: *Czesław Michałowski*

102.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAW WEWNĘTRZNYCH

z dnia 7 marca 1935 r.

o rozciągnięciu przepisów policyjno-budowlanych dla gmin miejskich na niezaliczone w poczet miast osiedle Traby w powiecie wołyńskim, województwie nowogródzkim.

Na podstawie art. 414 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) zarządzam co następuje:

§ 1. Przepisy dla gmin miejskich, zawarte w art. 172 — 263 powołanego wyżej rozporządzenia, rozciąga się na niezaliczone w poczet miast osiedle Traby w powiecie wołożyńskim, województwie nowogrodzkim.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Spraw Wewnętrznych:

Marjan Zyndram-Kościałkowski

103.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 13 marca 1935 r.

o przyznaniu ulg w sprawie ochrony wynalazków, wzorów i znaków towarowych XIV Międzynarodowym Targom w Poznaniu, VI Targom Katowickim i Wystawie Elektrotechnicznej w Bydgoszczy.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 90 ust. 3 i art. 182 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384) zarządzam co następuje:

§ 1. Publikacja albo jawne stosowanie wynalazku lub wzoru, wystawionych na XIV Międzynarodowych Targach w Poznaniu w czasie od 28 kwietnia do 5 maja 1935 r. włącznie, na VI Targach Katowickich w czasie od 25 maja do 10 czerwca 1935 r. włącznie i na Wystawie Elektrotechnicznej w Bydgoszczy w czasie od 30 maja do 9 czerwca 1935 r. włącznie, nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru, o ile nastąpiły po wystawieniu, zgłoszenie zaś wynalazku lub wzoru w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej nastąpiło przed upływem sześciu miesięcy od daty wystawienia. Pod temi samemi warunkami nie będzie przeszkodą do uzyskania patentu lub zarejestrowania wzoru ani samo wystawienie wynalazku lub wzoru na wymienionych wyżej targach i wystawie, ani inne zgłoszenie, dokonane w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej po dacie wystawienia.

§ 2. Zgłoszenie w Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej znaku towarowego, umieszczonego przedtem na towarze, wystawionym na targach i wystawie, wymienionych w § 1, będzie korzystało z prawa pierwszeństwa przez sześciomiesięczny okres czasu, rozpoczynający się od daty wystawienia.

§ 3. Do zgłoszenia wynalazku lub wzoru, wniesionego do Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej z powołaniem się na ulgi, określone w §§ 1 i 2 rozporządzenia niniejszego, powinno być dołączone zaświadczenie zarządu właściwych targów lub

wystawy, stwierdzające przedmiot i datę wystawienia, do zgłoszenia zaś znaku towarowego — zaświadczenie, stwierdzające, że dany znak umieszczony był na towarze, wystawionym na tych targach lub wystawie, tudzież osobę wystawcy, przedsiębiorstwo, rodzaj towaru oraz datę wystawienia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Przemysłu i Handlu: *H. Floyar-Rajchman*

104.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW

z dnia 13 marca 1935 r.

wydane w porozumieniu z Ministrami Spraw Wewnętrznych i Spraw Wojskowych o prywatnych urządzeniach telefonicznych i telegraficznych.

Na podstawie art. 8 ust. 1, art. 11 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481) zarządzam co następuje:

§ 1. Zakładanie i używanie prywatnych urządzeń telefonicznych i telegraficznych dozwolone jest w przypadkach, przewidzianych w art. 11 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafii i telefonii (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 63, poz. 481).

Na założenie i używanie prywatnego urządzenia telefonicznego lub telegraficznego należy uzyskać zezwolenie.

§ 2. (1) Ubiegający się o zezwolenie powinien złożyć właściwej dyrekcji okręgu poczt i telegrafów zgłoszenie.

(2) Do zgłoszenia należy dołączyć plan projektowanego urządzenia telefonicznego lub telegraficznego z oznaczeniem terenu (działki gruntowej, pola górniczego), schemat połączeń elektrycznych i opis działania urządzenia.

(3) Zabrania się prowadzenia robót instalacyjnych przed uzyskaniem zezwolenia.

(4) Sprzęt techniczny, stosowany przy zakładaniu urządzenia telefonicznego lub telegraficznego powinien odpowiadać warunkom, określonym przez Ministra Poczt i Telegrafów i dołączonym do zezwolenia.

(5) O uruchomieniu urządzenia telefonicznego lub telegraficznego należy powiadomić właściwą dyrekcję okręgu poczt i telegrafów oraz starostę.

§ 3. Urządzenie telefoniczne lub telegraficzne powinno być założone i używane w ten sposób, żeby nie wywoływało swoim działaniem zakłóceń natury elektrycznej w innych urządzeniach tele- i radjo-